

stilling, da han i Slutningen af Aaret 1858 paa Grund af Reduction i Quarantainevæsenets Personale blev i en Alder af 69 Aar afflediget. Der blev derefter tilstaaet ham en aarlig Understøttelse af 200 Rd., som han oppebar indtil sin Død i 1864. Helsingørs Quarantainecommission har paa det Varmeste anbefalet Enkens Andragende om Understøttelse, idet den derhos har bevidnet, at hendes Mand altid i sin Tjeneste har været paapassende og skikkelig, og at Enken nu lever under de kummerligste Forhold.

3. Den i September Maaned d. 9. afdøde Farvermester ved Viborg Straffeanstalt, Jacobsen, havde været ansat i denne Stilling siden 1845. Han var en retsindig, uegenyttig og paalidelig Mand, og dertil fjeldent dygtig i sit Fag, saa at bemeldte Anstalt for en væsentlig Deel skylder ham den gode Affætning, dens Fabricater have havt. Han har bestræbt sig for at sikkre sin Hustru et aarligt Beløb efter sin Død; men da han har havt en meget talrig Børneskole at opdrage, har hans Løn, der indtil 1861 var 500 Rd. og derefter 540 Rd. foruden Sædtillæg, ikke tilstedet ham at forskaffe hende en højere Overlevelsesrente end 40 Rd. om Aaret. Heraf er det imidlertid ikke muligt for Enken, der i en Alder af 61 Aar ikke seer sig istand til at erhverve noget Yderligere til sit Underhold, at leve. Andragendet er paa det Bedste anbefalet af bemeldte Straffeanstalts Bestyrelse.

4. Episemester Christensen har til sine Foresattes Tilfredshed tjent ved Viborg Straffeanstalt i 25 Aar, først som Opsynsbetjent og siden 1861 som Episemester, i hvilken sidste Stilling han oppebar en Løn af 360 Rd. aarlig foruden Sædtillæg. Enken er 65 Aar gammel og uformuende.^a

Udvalget troer at kunne tiltræde dette Forslag, hvorefter Contoen vil være at forhøje med 40 Rd.

32) II. A. Justitsministeren har tilstillet Udvalget følgende Skrivelse:

„J hoslagte med paategnet Anbefaling af Justitiarius i Høiesteret hertil indkomne Andragende have Høiesterets Protocolsecretairer under Henvisning til den væsentlige Betydning, det har saavel for Domstolene som for Administrationen, at der bestaaer et Organ, hvori alle af Høiesteret affagte Domme meddeles, andraget paa, at Justitsministeriet ved Finantsloven vil søge bevilget et Tilskud af 300 Rd. til Forlæggeren af Høiesteretstidenden, hvis Udgivelse i længere Tid har været forbunden med Tab, og derfor uden en saadan Understøttelse ikke vil kunne fortsættes udover indeværende Høiesteretsaar.

Som i Andragendet fremhævet, meddele ogsaa de juridiske Ugeblade Høiesteretsdomme — dog kun i Udvalg — og mange af disse Domme offentliggøres altsaa i forskjellige af hinanden uafhængige Aftryk; da derhos en Høiesteretsdom i Reglen forudsætter Indholdet af den indante Dom, som bekjendt, maa denne i Høiesteretstidenden meddeles sammen med Høiesteretsdommen, og Høiesteretstidenden vil saaledes komme til at indeholde Domme, affagte af de underordnede Instanser, der hyppigt allerede findes trykte i de andre Samlinger. Da en saadan gjentagen Trykning vilde undgaaes, naar Høiesteretsdommene meddeelttes i et af de bestaaende Tidsskrifter for Meddelelse af Domme, og da et Tilskud af Statskassen i det omhandlede Diemed muligt vilde være ufornodent, hvis der blev tilveiebragt en Ordning, hvorved en gjentagen Optrykning af Dommene kunde undgaaes, anmodede man under 28de December f. A. Høiesterets Justitiarius om at tilkjendegive Andragerne, at Ministeriet maatte finde Betænkelse ved at foretage Videre med Hensyn til Andragendet, forinden det ialfald var forsøgt, om der ikke med Forlæggeren af et af de andre bestaaende juridiske Tidsskrifter kunde tilveiebringes en saadan Overenskomst om Udgivelsen af samtlige Høiesteretsdomme, at Tilskud fra Statskassen kunde blive unødvendigt.